

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy – Prawo wodne i niektórych innych ustaw¹

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.163 dodaje się ust.9 w brzmieniu:

„9. Właściciele, zarządcy, użytkownicy obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązani są do sporządzenia i wdrożenia instrukcji bezpieczeństwa powodziowego dla tych obiektów.”;

2) w art. 390

a) ust.1:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) lokalizowanie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią”;

- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) budowę lub przebudowę obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią”;

b) ust.2 otrzymuje brzmienie:

„2. W pozwoleniu wodnoprawnym, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 i 1a, określa się wymagania dla obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, wykonywanych lub przebudowywanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią.”;

c) ust.4 otrzymuje brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw gospodarki wodnej, minister właściwy do spraw gospodarki morskiej oraz minister właściwy do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw żeglugi śródlądowej określa, w drodze rozporządzenia:

¹ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: Prawo wodne, Prawo budowlane, o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

- 1) zakres wymagań, jakie dla obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych, budowanych lub przebudowywanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, może określać pozwolenie wodnoprawne,
 - 2) zakres stosowania wymagań określonych na podstawie pkt 1, do obiektów budowlanych lub urządzeń budowlanych oddanych do użytkowania przed wejściem w życie przepisów ustanawiających te wymagania,
- kierując się koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa ludzi i mienia przed powodzią.”

3) w art. 407 po ust. 5 dodaje się ust. 5a o treści:

„5. Do wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego na budowę lub przebudowę obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią dołącza się instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, o jakiej mowa w art. 409b.”

4) po art. 409a dodaje się art. 409b – 409d, w brzmieniu:

„Art. 409b. 1. Instrukcja bezpieczeństwa powodziowego obiektu budowlanego, zwana dalej instrukcją, składa się z części opisowej i graficznej.

2. Część opisowa instrukcji określa:

- 1) informacje, o których mowa w art. 169 ust.3, w odniesieniu do nieruchomości, na której planowana jest budowa lub przebudowa obiektu budowlanego lub zespołu takich obiektów lub urządzeń budowlanych;
- 2) zakres i charakterystykę planowanych obiektów lub urządzeń określonych w pkt 1 oraz obiektów lub urządzeń już istniejących na nieruchomości określonej w pkt 1;
- 3) uwarunkowania ochrony nieruchomości przed skutkami powodzi, uwzględniające usytuowanie, przeznaczenie i sposób użytkowania projektowanego lub przebudowywanego obiektu budowlanego oraz uwarunkowania wynikające z procesu technologicznego lub magazynowania materiałów, surowców lub paliw, jeśli są prowadzone w tym obiekcie;
- 4) warunki techniczne dla projektowanego lub przebudowywanego obiektu budowlanego lub urządzeń budowlanych wymagane ze względu na informacje i uwarunkowania określone w pkt 1 i 2;
- 5) sposób zabezpieczenia obiektu budowlanego i urządzeń budowlanych przed wodami powodziowymi o prawdopodobieństwie wystąpienia raz na sto lat;
- 6) wymagane urządzenia techniczne lub inne elementy wyposażenia obiektu budowlanego lub urządzeń budowlanych, zabezpieczających je przed skutkami powodzi oraz wymagania w zakresie przeglądów technicznych, utrzymania i konserwacji tych urządzeń lub elementów;

- 7) sposób postępowania na wypadek wystąpienia powodzi, w tym wskazanie osób odpowiedzialnych za zabezpieczenie obiektu, prowadzenie ewakuacji, określenie czasu niezbędnego do zabezpieczenia obiektu i ewakuacji;
- 8) drogi, warunki i organizację ewakuacji ludzi oraz inwentarza;
- 9) sposoby zapoznania użytkowników obiektu, w tym zatrudnionych pracowników, z treścią instrukcji;
- 10) obowiązki właściciela, zarządcy i użytkowników obiektu budowlanego w zakresie utrzymania obiektu budowlanego lub urządzeń budowlanych, wynikające z wymagań ochrony przeciwpowodziowej określonych w instrukcji;
- 11) określenie oraz podpisy osób lub podmiotów opracowujących instrukcję.

3. Część graficzna instrukcji określa:

- 1) usytuowanie obiektu budowlanego i urządzeń budowlanych na nieruchomości oraz związane z nim drogi ewakuacji, przedstawione na kopii mapy zasadniczej;
- 2) położenie obiektu budowlanego względem wód tworzących zagrożenie powodziowe, z uwzględnieniem danych graficznych dotyczących: charakteru i parametrów zagrożenia powodziowego oraz lokalizacji elementów systemu ochrony przeciwpowodziowej;
- 3) położenie obiektu budowlanego względem zabudowy sąsiadującej i innych obiektów istotnych z punktu widzenia ewakuacji lub innych działań ratowniczych w razie wystąpienia powodzi;
- 4) rysunek, a w razie potrzeby również rzuty i przekroje, obiektu budowlanego obrazujący powierzchnię, wysokość i liczbę kondygnacji budynku, usytuowanie obiektów sąsiadujących, przewidywaną liczbę stałych i czasowych użytkowników obiektu, ze wskazaniem lokalizacji kurków głównych instalacji gazowej, przeciwpożarowych wyłączników prądu, zaworów instalacji wodociągowej i kanalizacyjnej;
- 5) położenie dróg dojazdowych przeznaczonych dla podmiotów prowadzących akcje ratownicze, z zaznaczeniem wjazdów na nieruchomość.

4. Instrukcja może być sporządzona z wykorzystaniem części graficznej projektu budowlanego, jeżeli projekt ten odpowiada wymaganiom określonym ust.3.

5. Instrukcję sporządza osoba posiadająca uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń.

Art.409c. 1. Instrukcję bezpieczeństwa powodziowego zatwierdza się w pozwoleniu wodnoprawnym na budowę lub przebudowę obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Instrukcję doręcza się właścicielowi wód oraz właściwemu miejscowo wojewodzie.

2. Jeżeli instrukcja, o jakiej mowa w ust.1 dotyczy obiektu podlegającego ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U.

z 2020 r. poz. 282 i 782), pozwolenie wodnoprawne o jakim mowa w ust.1 wydaje się po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków. Występując o dokonanie uzgodnienia organ właściwy do wydania pozwolenia przedstawia wniosek o wydanie decyzji, operat wodnoprawny oraz instrukcję bezpieczeństwa powodziowego. Zatwierdzoną instrukcję włącza się do instrukcji przygotowania i realizacji planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych, sporządzanej na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

Art. 409d. 1. Instrukcja bezpieczeństwa powodziowego powinna być utrzymywana przez cały okres użytkowania obiektu budowlanego oraz eksploatacji urządzeń budowlanych i innych urządzeń objętych tą instrukcją.

2. Instrukcję bezpieczeństwa powodziowego utrzymuje się łącznie z książką obiektu budowlanego, o której mowa w art. 64 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186 z późn. zm.), jeśli jest wymagana.

3. Instrukcja bezpieczeństwa powodziowego podlega aktualizacji w przypadku zmiany warunków ochrony przeciwpowodziowej lub zagrożenia powodziowego, a także w razie rozbudowy, nadbudowy, przebudowy lub zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części.

4. Przeglądu aktualności instrukcji w fazie użytkowania obiektu budowlanego dokonuje się w ramach kontroli stanu technicznego obiektu budowlanego, prowadzonej na podstawie art. 62 ust.1 pkt 2 ustawy Prawo budowlane albo w razie wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 61 pkt 2 tej ustawy.

5. Instrukcja bezpieczeństwa powodziowego powinna się znajdować w miejscach dostępnych dla ekip ratowniczych.”;

Art. 2. W ustawie z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2019 r. poz. 1186, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 30 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zgłoszenia dotyczącego obiektu budowlanego położonego na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią dołącza się instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, o jakiej mowa w art. 409b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.);”;

2) w art.35 ust. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) zgodność projektu budowlanego z ustaleniami instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, jeśli jej sporządzenie jest wymagane”;

3) w art. 71 ust.2 kropkę następującą po pkt 6 zastępuje się średnikiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

„7) instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, o jakiej mowa w art. 409b ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.), jeśli wymagane było jej sporządzenie.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 i 471) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 10 po ust. 3b dodaje się ust. 3c w brzmieniu:

„3c. W odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, kierunki i wskaźniki dotyczące zagospodarowania oraz użytkowania terenów, o jakich mowa w ust.2 pkt 1 lit.b), określa się w oparciu o analizę:

1) wpływu zagrożenia powodziowego, ustalonego na podstawie elementów map zagrożenia powodziowego, o jakich mowa w art. 169 ust.3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.) na tereny przeznaczone pod zabudowę oraz

2) wpływu tej zabudowy na realizację celów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz realizację planów operacyjnych ochrony przed powodzią, sporządzanych na podstawie art.22 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464),

- uwzględniającą wyniki modelowania hydrologicznego i hydraulicznego powodzi.

2) w art. 15

a) w ust.2:

– w pkt 6 zwrot: „powierzchni biologicznie czynnej” zastępuje się wyrażeniem „terenu biologicznie czynnego”;

– pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) granice i sposoby zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie na podstawie odrębnych przepisów, w tym krajobrazów priorytetowych określonych w audycie krajobrazowym oraz w planach zagospodarowania przestrzennego województwa;”;

– po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:

„7a) granice i sposoby zagospodarowania terenów górniczych, obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, obszarów osuwania się mas ziemnych, ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu tych terenów lub obszarów oraz znajdujących się na nich obiektów, w tym zakaz zabudowy, jak też sposoby ochrony i adaptacji obiektów, odpowiednio do zagrożenia bezpieczeństwa ludności i mienia;”;

b) po ust. 2a dodaje się ust.2b w brzmieniu

„2b. W odniesieniu do obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, o jakich mowa w ust.2 pkt 7a, sposoby zagospodarowania i ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu tych obszarów oraz znajdujących się na nich obiektów, jak też sposoby ochrony i adaptacji obiektów, określa się na podstawie analizy:

1) wpływu zagrożenia powodziowego, ustalonego na podstawie elementów map zagrożenia powodziowego, o jakich mowa w art. 169 ust.3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz. U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.) na tereny przeznaczone pod zabudowę lub inne zagospodarowanie, związane z pobytem ludzi lub z chowem lub hodowlą zwierząt,

2) wpływu ustalonego przeznaczenia i zagospodarowania terenu na tych obszarach na realizację celów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz realizację planów operacyjnych ochrony przed powodzią, sporządzanych na podstawie art.22 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464),

uwzględniającej wyniki modelowania hydrologicznego i hydraulicznego powodzi.”.

3) w art. 61ust.7 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wielkości powierzchni zabudowy i wielkości terenu biologicznie czynnego, w stosunku do powierzchni działki albo terenu;”.

Art. 4. 1. Właściciel lub zarządca obiektu budowlanego istniejącego na obszarach określonych w art.163a ustawy zmienianej w art.1 przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązany jest przeprowadzić audyt techniczny tego obiektu w zakresie zgodności z wymaganiami i warunkami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 166 ust.14 i art. 390 ust.4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz opracowuje dla nich instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, o jakiej mowa w art. 409b tej ustawy, w terminie 6 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Jeżeli dostosowanie obiektu budowlanego określonego w ust.1 do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu, o którym mowa w pkt 1, nie będzie wymagać uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a ustawy zmienianej w art.1, instrukcję przedkłada się, w terminie określonym w ust.1, do zatwierdzenia organowi właściwemu do wydania tego pozwolenia.

3. Organ określony w ust.2 zatwierdza instrukcję bezpieczeństwa powodziowego w drodze decyzji. W takim przypadku obiekt budowlany dostosowuje się do wymagań i warunków określonych

w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, o której mowa w ust 1, w terminie 2 lat od dnia, kiedy decyzja w sprawie zatwierdzenia instrukcji stała się wykonalna.

4. Organ określony w ust.2 odmawia, w drodze decyzji, zatwierdzenia instrukcji bezpieczeństwa powodziowego określonej w ust.3 jeżeli:

1) dostosowanie obiektu budowlanego lub urządzeń budowlanych do wymagań określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego wymaga rozbudowy, nadbudowy lub przebudowy tego obiektu lub urządzeń;

2) z instrukcji wynika, że nie jest możliwe dostosowanie obiektu do określonych w instrukcji, wymaganych warunków technicznych w zakresie bezpieczeństwa konstrukcji bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego.

4. Jeżeli z instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu, o którym mowa w pkt 1, wynikać będzie konieczność przebudowy obiektu albo wykonania robót budowlanych wymagających pozwolenia na budowę albo zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, obiekt ten dostosowuje się do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, o której mowa w pkt 1, w terminie 6 lat od dnia, kiedy pozwolenie wodnoprawne, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a ustawy zmienianej w art. 1, stało się wykonalne.

4. Jeżeli z instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu, o którym mowa w pkt 1, wynikać będzie brak możliwości dostosowania obiektu budowlanego lub urządzeń budowlanych do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, o której mowa w pkt 1, stosuje się art. 174a ust.3 pkt 1 albo pkt 2.

5. Do obiektów określonych w ust.1 nie stosuje się zakazów określonych w art.163a ustawy zmienianej w art. 1, chyba że dostosowanie do wymagań, o jakich mowa w ust.1, okaże się niemożliwe albo nie zostanie wykonane w terminach określonych w ustępach poprzedzających.

6. Przepisy ust.1- 4 nie naruszają ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282 i 782).

Art. 5. Rozporządzenie wydane na podstawie art. 390 ust.4 ustawy zmienianej w art. 1 zachowuje moc do czasu wydania nowego rozporządzenia, jednak nie dłużej niż 2 lata od dnia wejście w życie niniejszej ustawy.

Art.6. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. – Prawo wodne (Dz.U. z 2020 r. poz. 310, z późn. zm.) odeszła od generalnego, względnego zakazu lokalizowania i budowy obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. Jednocześnie w ramach prac nad planami zarządzania ryzykiem powodziowym opracowane zostały „Wytyczne w zakresie lokalizacyjnych i technicznych aspektów zabudowy na obszarach zagrożenia powodziowego”.

Ustawa niniejsze ustala ramy dla wprowadzenia, opartych m.in. o ww. wytyczne oraz doświadczenia innych krajów, warunków technicznych dla nowych obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych wznoszonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, jak też zmian w istniejących na tych obszarach obiektów i urządzeń budowlanych. Warunki te dotyczą zabezpieczenia powodziowego obiektów i urządzeń budowlanych oraz nieruchomości, na których się one znajdują. Ustala również zasady dostosowania istniejących obiektów i urządzeń do tych warunków, co podyktowane jest względami bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi oraz mienia.

Warunki techniczne, dla których ustawa wyznacza podstawę prawną, mają swoje rozwinięcie w proponowanych w związku z niniejszą ustawą nowelizacjach dwu rozporządzeń:

1. rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie zakresu wymagań oraz warunków dla planowanej zabudowy oraz planowanego zagospodarowania terenów położonych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią oraz sposobu ich ustalania (Dz.U. 2019 poz. 244) – wydanego na podstawie art. 166 ust. 14 ustawy Prawo wodne;
2. rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Inwestycji i Rozwoju z dnia 24 stycznia 2019 r. w sprawie zakresu wymagań, jakie dla obiektów budowlanych lokalizowanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią może określać pozwolenie wodnoprawne (Dz.U. z 2019 r. poz. 227) – wydanego na podstawie art. 390 ust. 4 ustawy Prawo wodne.

Warunki te nawiązują do wprowadzanych zasad zagospodarowania obszarów szczególnego zagrożenia powodzią, dopuszczających co do zasady powstawanie zabudowy na obszarach o prawdopodobieństwie wystąpienia powodzi 1% przy głębokości zalewu nie większej niż 2m.

Brak regulacji prawnych w ww. zakresie uniemożliwia obecnie efektywne zarządzanie ryzykiem powodziowym, które opiera się w głównej mierze o praktykę orzeczniczą organów PGW Wody Polskie.

Ustawa modyfikuje zakres upoważnienia do wydania rozporządzenia, o jakim mowa w art. 390 ust.4 ustawy – Prawo wodne, rozszerzając to upoważnienie na warunki adaptacji do wymagań w zakresie zabezpieczenia przed powodzią dla obiektów istniejących.

System budowy i ochrony obiektów budowlanych i urządzeń budowlanych opiera się o 2 instrumenty:

- 1) instrukcję bezpieczeństwa powodziowego, po części wzorowaną na funkcjonujących już w polskim systemie prawnym: instrukcji bezpieczeństwa pożarowego i instrukcji przygotowania i realizacji planów ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych;
- 2) audyt zgodności istniejącego obiektu budowlanego z warunkami technicznymi dla obiektów istniejących na obszarach szczególnego zagrożenia powodziowego, nawiązującym po części do modelu audytu energetycznego.

W myśl zmienianego art. 163 ustawy, właściciele, zarządcy, użytkownicy obiektów budowlanych na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią obowiązani są do sporządzenia i wdrożenia instrukcji bezpieczeństwa powodziowego dla tych obiektów. Instrukcja taka byłaby sporządzana dla potrzeb uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, o jakim mowa w art. 390 ust.1 Prawa wodnego. Obowiązek tego pozwolenia, dotychczas dotyczący tylko nowych obiektów budowlanych rozciągany jest w tym przepisie dodatkowo na inne czynności budowy, tj. rozbudowę i nadbudowę obiektu budowlanego oraz przebudowę obiektu budowlanego. Pozwolenie to, jak i instrukcja, mają zatem dotyczyć również zmian podejmowanych w fazie użytkowania tych obiektów, jak i umożliwić dostosowanie obiektów budowlanych z wiązanych z nimi urządzeń do wymagań technicznych w zakresie ochrony tych obiektów przed powodzią.

Szczegółową treść instrukcji określają dodawane art. 409b – 409d ustawy, wyodrębniając jej części tekstową i graficzną. Wprowadzana jest zasada, że instrukcja może być sporządzona z wykorzystaniem części graficznej projektu budowlanego, jeżeli projekt ten odpowiada wymaganiom dla tej instrukcji. Ponadto ustanawiany jest wymóg, że instrukcję sporządza osoba posiadająca uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń, niezbędny dla zapewnienia prawidłowości procesu projektowania architektonicznego i zagwarantowania spełnienia podwyższonych wymagań w zakresie bezpieczeństwa obiektu budowlanego i jego użytkowników. Wymagania w tym zakresie spełniane będą przede wszystkim przez osoby posiadające uprawnienia budowlane w specjalnościach: konstrukcyjno-budowlanej oraz hydrotechnicznej.

Z uwagi na związek instrukcji z zarządzaniem ryzykiem powodziowym i planami operacyjnymi na wypadek powodzi, instrukcję doręcza się właścicielowi wód oraz właściwemu miejscowo wojewodzie. Jeżeli instrukcja, o jakiej mowa w ust.1 dotyczy obiektu podlegającego ochronie na podstawie przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282 i 782), pozwolenie wodnoprawne wydaje się po uzgodnieniu z wojewódzkim konserwatorem zabytków, tak by zapewnić jednocześnie spełnienie wymagań bezpieczeństwa i zachowanie wymagań ochrony zabytku.

Instrukcja bezpieczeństwa powodziowego ma być utrzymywana przez cały okres użytkowania obiektu budowlanego oraz eksploatacji urządzeń budowlanych i innych urządzeń objętych tą instrukcją, jej

dostępność ma być zapewniana m.in. poprzez obowiązek jej utrzymywania z książką obiektu budowlanego, zaś jej aktualność – poprzez połączenie obowiązku badania aktualności instrukcji i stanu technicznego zabezpieczeń przed powodzią w ramach kontroli obiektów budowlanych w fazie użytkowania, prowadzonych na podstawie przepisów prawa budowlanego.

W procesie budowlanym wprowadza się wymóg dołączenia instrukcji do zgłoszenia zamiaru prowadzenia robót budowlanych albo zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego, a w przypadku gdy te roboty wymagają pozwolenia na budowę, obowiązek badania zgodności projektu budowlanego z tą instrukcją i pozwoleniem wodnoprawnym, mocą którego została ona zatwierdzona. Zmiany w tym zakresie wprowadzono do art. 30, 35 i 71 ustawy – Prawo budowlane.

Drugim z instrumentów wprowadzanych w ustawie odnośnie do obiektów budowlanych już istniejących na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, mających zapewnić zgodność ze standardami techniczno-budowlanymi dla obiektów w takiej lokalizacji, jest audyt techniczny tych obiektów. Audyt powinien zostać przeprowadzony w terminie 6 lat od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, co uwzględnia cykle planistyczne planów zarządzania ryzykiem powodziowym. Audyt wykonywany byłby w zakresie zgodności z wymaganiami i warunkami określonymi w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 166 ust.14 i art. 390 ust.4.

Sposób doprowadzenia do zgodności z wymaganiami technicznymi zależeć będzie od wyników audytu.

Jeżeli dostosowanie obiektu budowlanego do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu, nie będzie wymagać uzyskania pozwolenia wodnoprawnego, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a, a wymagać np. tylko wyposażenia obiektu w określone urządzenia, instrukcję przedkładać się będzie, w ww. terminie do zatwierdzenia organowi właściwemu do wydania tego pozwolenia. Zatwierdzenie następować będzie w drodze decyzji. W takim przypadku obiekt budowlany będzie dostosowywany się do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego w terminie 2 lat od dnia, kiedy decyzja w sprawie zatwierdzenia instrukcji stała się wykonalna (przy uwzględnieniu możliwości nałożenia rygoru natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 108 kpa). Odmowa zatwierdzenia instrukcji z uwagi na to, że nie jest możliwe dostosowanie obiektu do warunków technicznych w zakresie bezpieczeństwa konstrukcji bezpieczeństwa użytkowania obiektu budowlanego stanowić będzie podstawę dla uruchomienia procedur związanych z relokacją lub likwidacją zabudowy.

Jeżeli z instrukcji bezpieczeństwa powodziowego, sporządzonej w wyniku audytu wynikać będzie konieczność przebudowy obiektu albo wykonania robót budowlanych wymagających pozwolenia na budowę albo zgłoszenia na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, obiekt ten będzie podlegać dostosowaniu do wymagań i warunków określonych w instrukcji bezpieczeństwa powodziowego w terminie 6 lat od dnia, kiedy pozwolenie wodnoprawne, o jakim mowa w art.390 ust.1 pkt 1a stało się wykonalne. Pozwolenie to będzie tworzyć uprawnienie dla pozostawienia zabudowy na obszarze szczególnego zagrożenia powodzią

Do istniejących obiektów dostosowanych do wymagań technicznych w zakresie zabezpieczenia obiektu przed powodzią nie będzie stosować się zakazów dotyczących ich lokalizacji na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią, bez względu na wielkość prawdopodobieństwa powodzi.

W ustawie wskazane zostało także, że ww. dostosowanie nie może naruszać przepisów ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2020 r. poz. 282 i 782).

Niniejszą ustawą wprowadza się również zmiany do ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r., poz. 293 i 471). Zmiany te mają na celu ustalenie nowych wymagań dokumentów planistycznych w postaci studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, jeśli obejmowałyby one swoim zakresem planowanie i zagospodarowanie przestrzenne na obszarach szczególnego zagrożenia powodzią. W dotychczas obowiązujących przepisach zapisy te ograniczały się zasadniczo do wskazania granic obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz ogólnych ustaleń dotyczących wymagań dotyczących ochrony przeciwpowodziowej. Powoduje to, że często rolę tworzenia ustaleń planu w zakresie ochrony przeciwpowodziowej przejmowało na siebie uzgodnienie dokonywane przez Wody Polskie w trybie art. 166 ust.2 ustawy – Prawo wodne przy, jednocześnie, znaczących niedostatkach informacyjnych w zakresie relacji planowanego przeznaczenia terenu do ryzyka powodzi. Z tych względów tak w odniesieniu do studiów, jak i planów miejscowych przewidziano w niniejszej ustawie rozszerzenie zakresu dokumentacji planistycznej służącej za podstawę uzgodnienia przeznaczenia i zagospodarowania, w szczególności w zakresie proponowanej zabudowy, dokonywanego przez Wody Polskie. W przedmiocie tym wymagane będzie prowadzenie analizy wpływu zagrożenia powodziowego, ustalonego na podstawie elementów map zagrożenia powodziowego, o jakich mowa w art. 169 ust.3 ustawy – Prawo wodne na tereny przeznaczone pod zabudowę oraz wpływu tej zabudowy na realizację celów zarządzania ryzykiem powodziowym oraz realizację planów operacyjnych ochrony przed powodzią, sporządzanych na podstawie art.22 pkt 3 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2019 r. poz. 1464). Podstawą dla tych analiz powinno być modelowanie hydrologiczne i hydrauliczne wezbrania powodziowego. Treścią planów miejscowych obejmowane będą również ograniczenia w zagospodarowaniu i użytkowaniu obszarów szczególnego zagrożenia powodzią oraz znajdujących się na nich obiektów, w tym zakaz zabudowy, jak też sposoby ochrony i adaptacji obiektów, odpowiednio do zagrożenia bezpieczeństwa ludności i mienia. Dla potrzeb kontroli intensywności zabudowy oraz modelowania powodzi przewidziano również ustalanie tak w planach miejscowych, jak i w decyzjach o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, wielkości powierzchni zabudowy i wielkości terenu biologicznie czynnego, w stosunku do powierzchni działki albo terenu.